

5

CÉNTIMOS

ANÒ TI * Sóller 28 Septiembre de 1918 *

N.º 69

Sóller 28 Septiembre de 1918
PRECIOS DE SUSCRIPCION

Provincias: Un trimestre . 0·75 pts.

Extranjero: Un año . . . 6'00

— Pago por anticipado —

21809280

Correspondencia y Administración
Luna, 27.—SÓLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales
entregados en extranjero. Envíe su dirección
y el número del periódico que le enviamos.
Y se le enviará una copia.

FORUM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

DESDE PALMA

Municipalidades y armas al hombro

Marchóse Martínez del sillón presidencial del Ayuntamiento y al ocuparlo Don Nicolásito el pacificador se convirtió el desacreditado palacete de la Plaza de Cort en una balsa de aceite. Y ya van transcurriendo una tras otra periódicas y monotonas, sin vencedores, sin vencidos y sin público que prefiere gastarse los cuartos en funciones peligleras.

Así cualquiera puede permitirse el lujo de ser alcalde mayor. Se marchó Don Nicolás a ver caer la bola de Gobernación y le tocó la gorda a Barceló el católico, el cual hasta tuvo la suerte de poder contárselo al Nuncio. Durante los pocos días que su vara estuvo en juego reunió tutte de Obispos ¡Que honra para la familia!

Ya dice el refran que hasta perdices cansan y hoy se ha cargado la vara el antiguo y acreditado pollo. Sejada y exfabricante de mantas Barceló el calaverón empedernido, el estadista de los Bertoldos y Bertoldo de los estadistas que persuadido de que todo es leche nos la quiere municipalizar. No hay duda que Don Bartolomé siente querencia por la vara y obvia por dormirse sobre sus laureules persuadido de que la poltrona es para dormir de la propia manera que el Salón del Spott, antes de convertirse en Casa del Pueblo, era para bailar.... aunque fuese con la mas fea.

Lo poco que cuesta de ser alcalde hoy como hoy lo demuestra el vaivén a que los interesados se entregan sin que se entere el respetable público. ¿Saben que Don Nicolás se fué a la península de Juerga pacífica? ¿Sabían que Don Francisco Barceló, el edil sincero pero con cera, fué nuestro padastro político durante unos cortos pero episcopales días? ¿Se enteraron de que hoy nos preside el astrónomo noctámbulo Sr. Barceló esa figura política insignie que fué capaz, en su día, de comer doscientas almondiguillas de una sentada?

Hoy ya no alza tempestades edilescas ni la falta de harina ni la salud pública en peligro.

El Sr. Obrador pide harina porque sabe que donde no hay harina todo es mohina y prefiere la harina de trigo por aquello de la comisión, más esto ya es harina de otro costal. Nos contentamos, a cambio de la harina única y el pan único, con que Ventosa nos diga, desde la villa del oso, que nos venderán trigo, siendo así que no es lo mismo predicar que vender trigo.

Bisbal denuncia la desaparición lenta pero continua de las habas de Mallorca y el cónclave se queda tan terne como si se acordara de que en todas partes cuecen habas.

Todo se arregla en familia. Reclama el

Sr. Quetglas sobre la exportación de alubias y el Sr. Birceló y Mir opina que no hay que mirar tan delgado. Se pone sobre el tapete la cuestión sanitaria y se salvó el país haciendo trotar los coches funebres.

Así vamos de echos y todo seguido al hambre canina y al morte moriatur del antiguo testamento.

JIMENEZ

A N U N C I

Es milló hotel

Turistas que visitau aquest poble encantado, vos anam a fé un sermó per si al cas necesitau un hotel de lo milló.

S'Hotel de los siete ríos es de lo milló qu'hey hár y ahónt lloc tothom trobará tant si es un d'aquets imíos com si es un fervent cristià.

Tots es criats per rès se fonen y a més no tenen rival. Tenen tractat especial pes senyorets que los donen per propina un dineral.

A més té una netedat qu'es de las incomparables, pues dues personas notables, vos juram qu'han comparat els seus cuartos amb establecimientos.

A més també es celebrat es ventiladó qu'hey hár, però s'há de fé constá, que no hay ha electricitat y may el veuen marxá.

Si já acabat sa caló y es fret impera en tot lloc treuen s'estufa de cok però com vá cá es carbó cap dia li pegan foc.

Per prenda bañys per sas sancs hey ha un aigo cent mil. pitos! tan nefá es, no hem deim d's mitos pués vos hi aficau tots blancs y en sortiu sets uns negritos

Pérque no estiguén falòns y no diguei si son tacos tenen jocs de lo més macos unas damas sense peóns y un bon billá sense tacos.

Per aquets xiflats que venen té un tiro pichón armat pero amb sa casualitat que sas escopetas tenen es gatillos espinyats.

S'iluminació la té de lo milló; y es ben veureu col a lo que ningú nega, què entre tots no hay hár un quinqué, que conservi un trós de blé.

Aquest Hotel es d'arrago, y en sas aigos es ricot, son finas, no hay hár qui no'hu not; vos bocau un tassó d'aigo y vos hi surt un granot.

De menjá ja may en veis tant bò y net, y es cosa dada y per bastants celebrada qu'és trobin nòcs de cabeis a dins cada cuyerada.

Qu'és ben salat, lectó amat, es menjá, varios intentan, però altres que no'hu consentan mos diuen qu'és més salat es conte que vos presentan.

S'anunci tenc acabat y qu'hey som tots sobreu que no es gens etsajerat; d'Hotels tal s'en trobareu per cada poble o ciutat.

Lo qu'es bastant ben sabut pes qui un poc haguin viatjats y tals Hotels han tastat: Allá si entre ben palut y sen surt molt ben palat.

PEP NOS

Sa creu més grossa

Aquell dia el pobre y sant rectó des poble anava fora corda. Havían de fé sa processó de la Santa Creu y ell s'havia empenyat que fos tot lo ceremoniosa y hermosa, possible, y el afecte cridá a tots els homos des poble y quant los tengué reunits los digne;

Com sabeu, estimats feligresos, avuy es un dia senyaladissim per la nostra santa religió y com a bons cristians tots hem de cooperá perque la festa siga lluida com se me reix l'emblema qu'adoram. Per la meva part tot ja heu tenc dispost: El coro de las fías de Maria y es de la congregació Mariana secundaran la festa amb sas sevas armonias, els escolanets estrenarán cotas y ruquets nous y, en fin tot heu tenc ben organitzat, però perque no falti a sa processó es mes minim detall vos suplic que tots voltros a cugigue duguent una creu, ja qu'avuy es la festa de la Santa Creu.

No faltarem, senyó rectó, digueren a una tots els homos.

Gracias; ademés vos suplic que, ja que jo no ten creus suficients per tots, que cada qual dugui de caseva sa creu. ¿Heu fereu així?....

Si senyó.—digué en Guiem qu'era un pajés tant porc com un guiem de noche. —Jo per sa meva part li promet que duré sa creu més grossa de totas sas que tenc a casa.

—¿Qu'en tens molta?—Preguntá es rectó.

—Dues, però jo duré sa més grossa.

Arribá s' hora de sa processó y, com havia dit es rectó, tot estava ben organitzat, tots els homos havian acudit duguent cada qual sa seva corresponent creu, es di tots no, faltava en Guiem es qui havia promés acudí amb sa creu més grossa de totas, pero quant sa processó ja estava a punt de sortí de l'iglesi se presentá en Guiem tot suat carregat amb un sac gràs que pereixia ple de moneyatos; tothom, se fitsá amb en Guiem y qui mes que menos hey deya la seva:

—Guem, ¿que dus petates per vendre?....

—¿Qu'has comprat segó pes porc, Guem?....

—¿Qu'has comprat xufletas a sa sogra?....

Tant de renou se mogué allá dins qu'és rectó abandoná sas sevas seínas y se personala a nes grupo de personas que voltavan en Guiem.

—Pero homo, Guem —digué el senyó rectó— que fas aquí amb aquest sac?....

—¿Que vol di que faix! He duit lo que li he promés aquest matí: sa creu més grossa que tenia a casa.

—¿Y la dús dins un sac?—Torná preguntá tot estranyat es rectó.

—Y encara l'he aguda de fermá perque no la poria sé seguir de cap manera.

—Pero en concret: ¿Qu'és lo que dus dins es sac?....

—Sa sogra, senyó rectó, sa sogra....

... que per essé tant llamuga

jo li jur per sant Ramón

qu'ella es sa creu més feixuna

que corr avuy per el mon.

—Urbano

France 15-9-1918.

Gaspachos ciutadans

Coses may vistes a Palma de Mallorca.

Divenres a vesprede la semana passada devés les deu menos quart, un tipo molt conegit (63 kilos) y empleat des nostre Ajuntament, exbarbito y que té un llinatje molt pinolit, acompañat d'un célebre exbarbero a l'actualitat simio de la creme bohemia y concurrent cotidiano de l'Audiencia, feyen redola un bocoy buit desde Sa Llonja fins a nes cap des moll.

Lo bo es que a tot aixó no hu feyen per goña un trist jornal sinó per pura devoció a se seina.

Los aconseyám que ara com ara a se seina la prenguen en més calma, perque dat ets alens espesos que feyen s'exposen o a fé sanch pa sa boca o a té un altre cosa per un altre part.

Miracles de Sant Patuntum.

Conta en periódich que de dins un magatzém de sa Plassa de sa Conquista qu'estave per illoga contensaren a sortirí homes carregats de sachs de faves y na traqueren 1100 sachs de 100 kilos cada un.

Primé deyen que Deu dona faves a qui no té quixals pero ara pareix que Deu las dona hasta a ses rates.

Y un sant fort no feria el piadós favo de qu'enlloch de ploura grins que sols serveixen per canta un dia en s'any no plouguessen moixos que acabarien en ses rates que tenen faves y mos roben ses faves.

Tantsols faltava que sa Junta de Subsistències no s'entegués y tractantsé de s'asunto des porchs per més porcada.

Pareix que ses Jutes ja acabaven pa s'estil d'així com acaben ses disputes a dins se pescateria d'es moll y anaven a mà de parodià sa processó de Muñeca.

Alguns se retiraren efendidós asegurant que no acudiran a més Jutes de Subsistències mentres no reini a dins es seu seno un molt d'educació y un poch de sentit comú.

Al entretant es públich toca totes ses consecuències y mes s'en mareix per torpe, beneit y estupit.

Y valga s'indirecta per aquest pich.

Mentrells se barayen sobre s'embarcament des porchs mos están embarcant, ses porcelles.

S'acosta s' hora de cantá en to d'ofici de mort.

Aleluya, qui no tendrà porch lo qu'és enguany no podrà menjá xuya!

Aquest és es vertadé estat de sa situació.

Pans petits, cas y dolents.

Ses faves.... fujen. A dins es porvenir no hi veim ni s'ilisió que antes tenien hasta es muls; menjá faves.

Botifarróns..... cada hu es seu.... y gracis si es moix no l'hey pren.

Seim prest.... ni a se Plateria.

Y s'Ajuntament tant tranquil.

Si això n'os barra qu'heu diga en Bernat Obradó o en Barceló de ses Flasas.

De sa Regió

D'ESPORLAS

Badan un parr d'oreyas y llevauvós sas paquenys d'ets uys que vos anam a presentá nada menos un gran personaje.

Tenim an aquést poble un militar que preten de guapo y de lloro. Aquést tipo cada dia demati ha près sa cuolla d'empolvarsé, pintarsé y posar-sé esencis, y amb aquets ingredients se considera es Tenorio més Tenorio d'es Tenorios qu'han imitat a D. Juan Tenorio. Idó aquéss figurí, llevó li extreñ a fè conquistas. Comensa per aná a cal Bitti, llevó a cal Bassó, llevó a cal Secretari, pero con que totas aquestas conquistas li resultan equivocades, l'homo s'empipa se posa má a butxeca se treu un moccado, s'amoca y pare una ratera y li extreñ an es Pont de feste, y allá después de mils de preparatius y d'haversé comanat a tots es sants qu'hey há an es calendari, agafá sa rata, y bonanit si et colgues.

Mirau que tot un Tenorio, d'aquets de mirem y no hem toquis, haversé de conformá amb una rata, es grós! Es mòxos n'agafan tantas y no son Tenorios!

Ara per més colmo, y porque tot se fongués amb sum de formatjada aquest lloro tan guapo s'ha aplegat amb un altre lloro que li diuen en Carlos, aquell que v'ana a sa finca a posá llevat y no volgué pastà.

Tú Carlos si que l'ets feta an aquest poble! M'assembla que t'heurás de conformá amb na Lletridris Pilotas sa germana d'aquell lloro tan presunit, de sas tres barretas, que se pense assé de ca la Torre, que per cert també té sa facultat d'escripi a tothom que parli.

ES GUAPO D'ES POBLE

Es veynats de pes carré de darrere sa paret, es tan que tronan cuantre sas brodedoras que fan feyna an es dit carré.

Nada menos que començan a fè truy es demati, y venga crits, cantades, rieyas, jiscos, y seragates per llarc, sense ocupar-se, si tenen un veynat malalt, o si qualche dormilón encara fá la siesta, o si bé qualcú té mal de cap, etc. etc.

A més aquesta bona gent de brodedoras esporlarinas, han aplegada una estufera més grossa que sas que sol agafá qualche endiot d'aquell grossos. Nadamenos que no vólen per festetja cap jove es porlari, sino que s'estiman més un estern.

Anau alerta brodedoras, qu'ara no estam en temps de triá, sinó de prenda lo que mos duen, y encara si això mos arriba.

Brodedoras de cocou vos deim a totas plegades que fasen menos renou y no sigueu estufadas, qu'allá shéat se pensan né hey plou es hont cauen més ruxades

UNA VEINADA

Súpic an el senyó Manegueta, que fassi el favó de no fè ets articles tan llarcs, pués per donarli cabuda a lo seu, ha de quedá enterra lo d'ets altres.

A més faix a sobre an ets esporlarins que tenguin se novelta Margallés completa, y la desitin tení encuadrinada gratis, que l'entreguin an es carré de Escuelas 5, tenguent temps per això fins diumenge.

ES CORRESPONSAL

DE FELANITX

D'aquest poble hem rebut un hermos article, desmentint un escritet amb referencia a unes joves des carré de Calafuera, que publicarem an es número 66 d'aquest setmanari.

Dada sa gran extensió de s'article y es poc es pay de que gosam, mos és del tot impossible es publicar-lo, pero no obstant direm lo més esencial des dit article.

Diu qu'es fals tot cuant an aquell articlet se publicà; que no son més qu'un caramull d'infamias amolladas per perjudicá s'honra de dues jovenetas puras y castas que no surten des límites de sa moral. Que dantsé es cas qu'ellas son unes jovenetas guapas y ben garbadas, un dia qu'un vey de 60 anys, amb «patz de palos», ben vestit y amb care a, legte las aná a visita a una hora intempestiva en sa bona intenció de doná una aferrada pes coll a sa seu estimada neboda, después de llarga ausencia, qualche veynada d'aquestas veys grunyonas merkuladores, se formá una idea falsa y la fè corre, posantlas més barrets que no hey ha a una fàbrica de espalls.

DE BINISALEM

En motiu de que sa temperatura ha sufrida una baixa considerable, ni ha qu'han fet cas homis a s'orde del senyó Governadó Civil progonada pen Perico es saix, mantenguent es porc a dins caseua sense practicá sas medidas favorables a sa salut pública.

No obstant an es carré de Rubines ni ha un de porc que va vestit d'homo y que indispensament s'heura de treura y destinari an es torrent y s'agio ser duria sas porquerías qu'en tanta freqüenci tira an es carré sense notá si passa per allá qualche persona que puga essé víctima de lo que vaix assé dilluns d'aquesta setmana, que cuant jo passave sent un arranque «bronquial» donant sortida a un projectil que volant vá veni a caura a demunt sas alas des meu capell que mirat amb un microscopi oferia s'aspecte d'una tomàtiga esclatada, y lo pitjó es que ni há qu'han vist d'aquest cerdo sin cebar qu'enllac d'empleá un d'alló d'una ansa fa sa maniobra amb una dexonera en dues ansas y a lo vist s'ha cregit qu'aquell tros de carré es femé de sa seu propiedat.

UN SOYAT

Nota atrassada.

Tots es rucs y someretas que bramaren pes fer de sas cohidores de metas, de que tracta es número penúltim d'aquest setmanari, acentuant si o no serà na J. B. los atveresc qu'han sufrida una grossa equivocació, per consiguiente poren passá per cameua a recobri un monral clós y un amut de faves paradas perque no bramin més sense profit.

ES MATEIX

DE ALGAIDA

En sos repetits articles que s'han publicats a demunt aquést setmanari, referents an es poble algaidai, he vist qu'és qui els s'escrivia deya sa veritat, y rés mes que sa veritat parlant de sas Autoridats civils y eclesiásticas, no dintlós encara lo que se mereixen que los enfilquin a la bona de Deu.

Io no sé si s'autó o autòs de tals articles son personas ilustradas o no, pero al menos tenen corazon per diri lo qu'hey troban.

Lo que no he vits que se tractás es de sas botigas, forns y assuntos de molta importànci, principalment d'es forns, qu'avui en dia un pà de pesseta casi... casi... es tan grós com es tamañ d'una moneda d'es seu preu; es de velló s'assemblen a sas ànimás que son invisibles y pes panets de dos no tendrém mes remey qu'armá un microscòpi per poferlo veure.

Vamos idó senyó Alcalde a veure si dirjeix una qualqu'altre miradeta an això, perque de lo contrari es pobre trabayadó no tendrá més ramey qu'anarsen a viure a sas Islas Pastenegals a treura xoreons per porversé ompli es sac.

UN QUI NO'S FORNÉ

Per aquí en passan que son grosses per formatjada.

Nada menos que s'altra dia un jove se barayá amb s'atlotá y resolgueren tornarsé lo que enian un de s'altre.

Així heu ferent y es pollo li demená un cussiol que li havia regalat y ella per tota contesta, agafá es cussiol y l'hey tirá a s'esquesna, que per cert l'hey deixá feta una figura flò.

Y are aquest jove assegut murmurá qualche vegada:

«S'esqueneta desgraciada y es pobre cussiol romput!

¡Es grossa per formatjada!

UN QUI HEU VÉ.

DE MANACÓ

Lo que passa an es carré llarc d'es Barracá es gros per duró a Roma.

Na Mariana es una molt amiga de fè favós; resulta qu'aquesta subjecta vá fè feyna amb l'amo'n Juan de sa sabata (a) Ferrino, el qual la feya aixicà a s'auba per aná a foravila no sé si per distracció o desahogo; sa cuestió es que li cercava es negoci. Era un dia no volgué més peras amb ell y per venjarsé la vá fè sorti a rotlo a demunt EN XERRIM, no contentantsé amb aquésta sinó que li posá per sas portas de caseua una aumangarada en totes sas campanillas.

Aquest tipo perque va dí uns cuants dobbés de Bonas-Ayres sa creu en so podé de fè y desfè a demunt sas famellas. Fá una temporaña llarga que se negà per conquistá una de devant caseua. Cuant anava a dí aigo ja li pitjava a derrera demenantli un favò contestantli ella que sa dona ja l'hey faria. No se contentá amb això sinó qu'un dia la ve vení

EN XERRIM

de darrera sa font y li surt a camí (y com era de nit) sa creya que totduna l'hey donaria tot y lo que li deixá a baix d'ell foren tres gotetas que des susto li escaparen.

La setmana qui v'è vendrá sa segona part que senyalará un altre fracàs amb una veynada, y acabarem per na Mariana que segons s'efacta li darem sa segona purga.

UN RETOLINET

DE BUJER

Segons informes es nostro apreciat Correspondent de Buje y Campanenet esta malalt. No sabem si sa malaltia es o no es de gravat.

Li desitjam un pronte restabliment.

DE MANCÓ

(Acabament)

Lo mes extrañ es que, com que totas aquestas beatas falses duen a dins es ventre una lladriola ahont guardan tota classe de flestomias, insults y paraulas mal sonants, que no's troben a cap diccionari y, a sa que sa sort no la favoreix, per sa mes petita cosa romp sa lladriola y asona tal escàndol, que per aquella boca viperina surten carretades de dotsens de senyales de... pessetes a roy seguit en sa mateixa facilitat que surt es vi de dins una bota pes correpondent grifó

Es respectius marits d'aquestes menjaparanostrós mos supliquen que las cridem s'atenció perque deixin aquestas carrees, de lo contrari en ferán un ramell de totes per envia a n'EN XERRIM.

Anau alerta, dones, y teniu en conta qu'això no está bé per vòltros que vos agrada aná a combregà cada dia demati y també vos agrada lluhi sas medallas a sas processions y fins y tot n'hi ha de voltros que reben sa capelleta.

¿Qué no veis que lo que goñau per una part heu perdeu per s'altre y que per moltes indulgencies que vos concedesquin, sempre moldreu a un sou, si no asegiu a n'és deuta?

NEY NEY

DE FORNALUTX

Referent a lo que diu qu'és fornalutxencs feyen es papé de bobos, co'n aquesta paraula té tants de significats no se perque heu diu jo trop que per part des fornalutxens no hay há res de tontos, ni imbécils, ni tampoc de enteniment rudo, necio ni insensato o sia lo qu'en mallorquí se diu tonto, perque basata que examineu com antes he dit, se manerà d'obrà d'un temps a sa forma qu'are obren perque no los califiquen de tontos, y si heu diu per altre significat jo no vaix observá cap fornalutxenc desmemoriat per perdura de gust, etc., etc., sino que tots sabian lo que feyen.

Referent a s'iluminació, que diu que també v'assé magre jo li dic qu'exceptuant un quartet d' hora que per un accident inesperat an es transformadó es dia 8 a s' hora de sopà, v'assé tan magre com ell diu, no faltá llum a nes punts necessaris, y si en falta a dins es cervell d'algún, y encare ni falta, no hay perrem posá remey, encara que trasportassen aquí, se nova fàbrica d'electricitat de Palma.

En lo que trop que va acertá s'autó de sa ressenya es en sas xeremias que moltes vegadas los s'recaven amb un tresca pous y nolos porrian trobar, no sé si per falta de costüm o si perque venian de rassa de peressossos, lo que sé es que un d'ells es pastó d'ofici y es pastós solen fè sas feynas d'ajeguts per peresa d'aixecarsé.

En cuant a sa concurrencia des sollericis va essé bastante, pujant la major part ja entrada sa nit. Es duenyos des cafés se contentaren bastant des despaix de jelats, pastes, orxates y licors, y si s'autó de se ressenya observá qu'és cafés estaven estibats de.... moscas es perque durant aquésts días no solen despertxá..... vinagre ni serves verdes.

Tot lo dit es per s'autó ie se ressenya expresa.

UN DE SA VORERA

XERRIMADES

Referent a sa mique de festa de s'Alqueria d'es Conte.....

per tení la cosa neta y per no aná de bugadas vos donam notícies dadas pen Josefino Boteta:

Sa miqueva de festa, qu'hey hagué a s'Alqueria d'es Conte, diumenje passat, v'assé un lasso.

Sa concurrenci poca; una música com ni há pocas; balladoras pocas; famelles pocas, y una partida de bergantellsqu' enllac de ball jugaven a pocas.

Es llum d'es ball s'apagá una partida de vegadas, per culpa d'es vent. ¡Aixó v'assé lo més bò!

Y com no hay hagué rés, que se meresqui mica de menció, faix punt y aparte, y rés una novena an el Sant Cristo, porque vos alliber, d'un parey de festas com aquestas.

Augo team.

Es nostre balle ha mort.

Sí, D. Francesc Enseñat, amo d'una grossa fàbrica de teixits y Alcalde de Sóller, diumenje ben deinetí se despedí d'es vius, per aná a habitá entre es morts.

Sa seu mort qu'ha estada sentida per tothom, fòrça rapidissima, a causa d'una dolència que ja feya temps sufria.

Es diumenje decapvespre se procedí a sa conducció d'es cadaver a s'última morada, essent això una verdadera demostració de dol. Hey assistí sa Corporació Municipal en massa, a més varis Sociedats y un sin fin de particulars demostrant amb això sas moltes simpatias qu'el Señor Enseñat s'havia guanyades.

Rébiga sa seva senyora fiya y demés familia es nostro més sentit pésame.

Dissapte capvespre entregá s'âma a Deu, sa bondadosa veyeta D. Magdalena Cortés Fortezza a sa grossa edat de 102 anys.

Sa dita senyora, a pesá que contás amb s'edat de 102 anys, havia conservat tot es seu coneixement fins pocs dies antes de morir, y lo qu'encare es mes admirable es sa gran memòria que tenia, assent que tot li recordava. ¡Cuántas vagades, durant ses terribles nits d'ivern, enrevoltats an es clàssic brassé de foc, contave anets acostumbrats tartuliàns familiars casos y passos d'allà per aquell temps antic, qu'ha passat per no torná püs! Y la Parca la mos a arrancada per durié allà dalt, perque reposi entre es bons per tota una eternitat!

Sa mencionada veyeta tenia un có bo, ncapas de fè mal a ningú; era una d'aquellas pocas qu'observaven es manaments de la Lley de Deu ben drets. Era una bella persona.

Diumenje decapvespre se procedí a sa conducció d'es cadáver a sa derrera morada, assistinti una concurrenci numerosa, dadas sas moltes simpatias que dita veyeta tenia guanyades.

Rebiguen, et seu fiy, fiya, fiys polítics y demés familia es nostro més sentit pésame.

Renda de nobles

d'en GUIEM CALVO

Carré de sa Rectoria, 16 - SOLLER

Tallé de fusteria y mobles

Móbles de maderas sanas, fabricats en tal Tallé

També fan de lo més bé portes, somiers y persianas.

Hey fan tot de lo milló: